

Nss nemusel sa v danom prípade zabývať ex professo otázkou, zda prevzatie býv. municipálnych ciest ležiacich v obvode mesta, ktoré bolo s mesta s právom municipálnym deklasifikované na mesto so sriadeným magistrátom, a majúcich v dobe, kedy nabyť na Slov. účinnosti zák. č. 125/27, povahu ciest obecných, do siete zemských silníc dlžné je po stránke meritornej posudzovať podľa § 10 zák. čl. I:1890 či podľa § 30 zák. č. 125/27, keďže ani § 10 zák. čl. I:1890 ani § 30 zák. č. 125/27 neobsahujú ustanovenie, z ktorého by bolo možné dovodiť, že by bývalé mesto s právom municipálnym, ktoré bolo deklasifikované na mesto so sriadeným magistrátom, malo vóči zemi Slovenskej právny nárok na to, aby zem býv. municipálne cesty, ležiace v obvode takého mesta a majúce teraz povahu obecných ciest, prevzala do siete zemských silníc.

Právom tedy vyslovil žal. úrad, že sťažujúce si mesto takéhoto právneho nároku nemá. Nemá-li však sťažujúce si mesto takéhoto právneho nároku, nemôže dôvodne tvrdiť, že bolo poškodené vo svojich subj. právach vo smysle § 2 zák. o ss tým, že žal. úrad nevyhovet úplne žiadosti sťažujúceho si mesta za prevzatie zmienených ciest, ale že prevzal len niektoré úseky tých ciest do siete zemských silníc. Ale vtedy je tiež nerozhodné, o aké dôvody žal. úrad oprel ten svoj výrok, ktorým — vychádzajúc z toho, že cesty, o ktoré tu ide, sú cestami obecnými — len čiastočne onej žiadosti vyhovel.

Č. 10.271.

Živnostenské právo: O skutkové podstatě přestupku §§ 1 a 6 zák. č. 26/1895 ř. z. o výprodejích.

(Nález ze dne 17. ledna 1933 č. 17.599/30.)

Prejudikatura: Boh. A 2969/23.

Věc: Jindřich E. v P. proti zemskému úřadu v Praze o přestupek §§ 1 a 6 zák. č. 26/1895 ř. z.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Nálezem magistrátu hlavního města Prahy z 18. února 1930 byl st-l odsouzen podle § 131 lit. b) živn. ř. k pokutě 500 Kč, případně k trestu vězení v trvání 50 dnů, pro přestupek §§ 1 a 6 zák. ze 16. ledna 1895 č. 26 ř. z. o výprodejích, jehož se dopustil tím, že umístil na dřevěném zapažení sousedních obchodních místností, v nichž firma Fr. F. skončila úředně povolený výprodej dne 31. prosince 1929, oznámení malované na plátně tohoto znění: »Rozšiřujeme! E. a spol. — Odprodej za značně snížené ceny. Nyní 20% slevy.«

Žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhovet odvolání st-le z tohoto nálezu z důvodů v něm uvedených, poněvadž skutková podstata přestupku za vinu st-li kladeného je zjištěna vykonaným řízením a jeho vlastním doznáním. K námitkám odvolání pak podotkl, že slova »odprodej za značně snížené ceny« překračují meze pouhé obchodní reklamy, ježto budí dojem, jako by se jednalo o úředně povolený výprodej a mají ráz vysloveného ohlášení výprodeje zboží.

Stížnost namítá, že uveřejněním nadpisu: »Rozšiřujeme! E. a spol. — Odprodej za značně snížené ceny. Nyní 20% slevy« nemohla být u nikoho vzbuzena domněnka, že jde o výprodej podle § 1 zák. č. 26/1895 ř. z. a že st-1 také žádný výprodej, t. j. úplné vyprodávání zásob svého zboží neuspořádal. Vytýká proto stížnost, že nař. rozhodnutí, potvrdivší trestní náleze, je nezákonné.

O stížnosti uvažil nss toto:

Podle § 1 cit. zák. je dovoleno uspořádati ohlášený veřejný výprodej za účelem rychlého zcizení zboží nebo jiných k drobnému prodeji náležejících movitých věcí jen s povolením příslušného úřadu. Podle § 6 téhož zák. nesmí pak být výprodej před povolením ani ohlášen, ani započat... § 8 tohoto zák. pak stanoví, že přestoupení tohoto zákona trestá se podle ustanovení živn. řádu.

Jak nss vyslovil již v nál. Boh. A 2969/23, nevyžaduje se ke skutkové podstatě přestupku § 1 cit. zák., aby dotčená osoba měla v úmyslu vyprodati celý sklad, neboť skutková podstata přestupku toho je dána i tehdy, jestliže ohlášen byl výprodej za účelem urychleného prodeje zboží prodejem v drobném bez ohledu na to, zda rozprodej týkal se veškerého zboží, či jen určitého jeho druhu neb jen určité kvantitativní částky zboží. Totéž platí i o skutkové podstatě přestupku § 6 cit. zák. Vždy však musí jíti o výprodej a právě tento musí být veřejně ohlášen.

Výprodejem ve smyslu cit. zákona sluší pak rozuměti takový urychlený prodej zboží, při němž majitel obchodu zcizuje v drobném celý svůj sklad zboží za účelem úplného zrušení nebo změny obchodu; má-li však ve svém obchodě na skladě různé druhy zboží, sluší za výprodej považovati i takový částečný prodej zboží, při němž majitel obchodu zcizuje jen některé nebo více druhů uskladněného zboží za účelem úplného zrušení nebo přeměny příslušného oddělení obchodu.

Ohlášení výprodeje vidí žal. úřad v tom, že st-1 použil na obchodě svém nápisu: »Rozšiřujeme! Odprodej za značně snížené ceny. Nyní 20% sleva.«

Nss má za to, že ke skutkové podstatě přestupků st-li za vinu kladených není zapotřebí, aby v nápisu bylo výslovně uvedeno, že se zboží vyprodává, stačí, je-li nadpis toho druhu, že budí v obecnstvu domněni, že obchodník celý svůj sklad zboží za účelem úplného jeho zrušení nebo aspoň sklad určitého druhu zboží nebo určité kvantitativní částky zboží vyprodati, t. j. úplně rozprodati hodlá.

Avšak úsudek žal. úřadu, že nápis — jak shora je uvedeno — budí v obecnstvu dojem, že jde o úředně povolený výprodej a že nápis ten má ráz výslovného ohlášení výprodeje zboží, není logický a proto není správný. O výslovném ohlášení výprodeje nemůže být řeči, ježto výslovně ohlašuje se jen odprodej, třeba za snížené ceny. Slovo odprodej má tu jiný význam než výprodej, znamenajíc především a obvykle jen prodej části zboží, nikoli skladu celého. Vzhledem k tomu, že v nápisu je i slovo »rozšiřujeme«, není závěr, že by mohlo jíti o zrušení obchodu a za tím účelem o výprodej zboží, logickým.

Z těchto důvodů bylo nař. rozhodnutí zrušeno podle § 6 zák.o ss.